

Det kan icke vara något tvivel om att det är samme man, som har ristat dessa båda stenar. Han använder **r** även där man skulle vänta **rn**: **fast · ulfr**, **pair**. Skiljetecknet utgöres av en punkt, och han använder detta även mellan lederna i sammansatta namn: **ikul · fhstr**, **fast · ulfr**. Jfr även U 667.

På den runda ytan, som bildas av runslingan, på stenens mitt är ett enkelt »flätkors» med nedersta korsarmen omformad till en fot. Det avbildar säkerligen ett minneskors rest på en grav.

666. Finsta, Häggeby sn.

Litteratur: M. Aschaneus, Fb 18 s. 241.

Avbildning: Aschaneus, teckning (i Fb 18).

Denna runsten finnes endast omtalad om Martin Aschaneus: »Dänna R. h. står baklänges lute, wid Finstad gård, allenast nu synes 2. Bokstäffuer på en sijda — **ra**. NB. 1580 mins jag

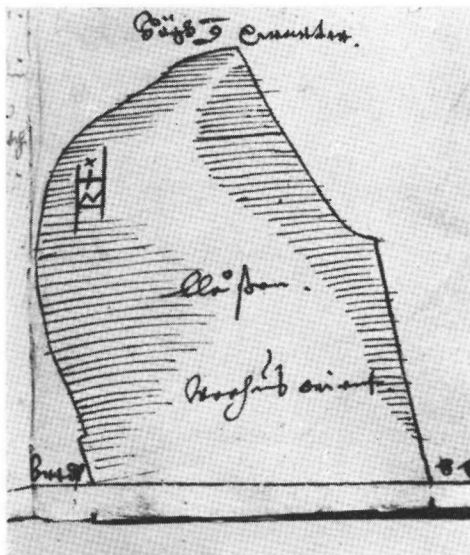

Fig. 83. U 666. Finsta, Hæggeby sn. Efter teckning av Aschaneus.

dänna sten mera fullkommelig i figur och skript. Men nu gönom gårdwidie eeld all förbränder, af owettningh.» Stenen var enligt Aschaneus 9 kvarter hög, 8 kvarter bred nedtill.

På Aschaneus' teckning finnas på stenens vänstra sida runorna **rn**, följda av skiljetecknet ×. Det kan ha varit slutet av ett namn **biurn** e. dyl. Andra runan är tydligt **n**. I texten ovanför teckningen återger emellertid Aschaneus den som **a**, förmodligen på grund av förbiseende.

667. Hassla, Hæggeby sn.

Pl. 32.

Litteratur: B 346, L 54, D 1: 26. J. Bureus, Fa 6 s. 179 n:r 72 (Rhezeliuss), Fa 5 n:r 212, Fa 1 s. 51; M. Aschaneus, Fb 18 s. 233 f.; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Monumenta 2, bl. 204; R. Dybeck, Reseberättelse 1860 (ATA); UFT h. 1 (1871), s. 55, h. 5 (1876), s. 90; Handlingar i ATA 1945.

Äldre avbildningar: M. Aschaneus, teckning; J. Leitz och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 346); Dybeck a. a.

Runstenen står rest på östra sidan om vägen från Hæggeby till Över-Hassla, 3 m. från vägbanan, omkring 400 m. S om Över-Hassla.